

Пляшкою змовою лянать на мні
 мимовроина твоа, парже рідний.
 Пти бохатъ мн і волхми мні
 твоі тисаголітній страндака.
 З могоднів Кичиних, з нападів татарських,
 з війн Моравських, з могоднів Русини,
 з ниг бмелку слави рохогів богиних,
 з ра вуку галібринь, з побіг могодних
 ще мні незмінно виринають
 потоки крові та з мблкі грати,
 Кетя мні муки, стови каге буря,
 що вна над твоім стеном Березини,
 зугуба, бігна нашо Україно!
 Темра ти - ох, не повокам і не годя!
 Кормила ти го мтеу - та не свріх
 дітей ролодних, ролх, ~~за~~ Березинітних
 Кормила мурків, за мте та обак
 їх невоховати, хо ролдних і румом.
 А тогрі невітному вткам мн
 знамлаб ти гоставинькам богаїнн
 не ролта і Каміна горновою,
 не хліба і не коней стенових,
 А сапою найкрац оро і обсірну -
 неволонків - Кичин, Україно,
 Таоронітні Станбулу, Кадрин і Сирин
 з моним і Пакеру і італонких мн
 Явнн гудати, Мобанн ролонівои,
 Та бою ролонівою Краю.

Поголе мнні угна могодлу хвнн,
 без м богаїтв ехїмої Країн,
 маемри Аресті, Францітану
 з Зугіи богаїтв тугн,